

منتخباتی از آثار حضرت بهاء الله - تفکر فرمائید که سبب چه بوده که در ازمنه ظهور مظاهر رحمن اهل امکان دوری

میجستند

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

تفکر فرمائید که سبب چه بوده که در ازمنه ظهور مظاهر رحمن اهل امکان دوری میجستند و بر اعراض و اعتراض قیام مینمودند اگر ناس در این فقره که از قلم امر جاری شده تفکر نمایند جمیع بشریه باقیه الهیه بشتابند و شهادت دهند بر آنچه او شهادت داده ولکن حجات اوهام انام را در ایام ظهور مظاهر احدیه و مطالع عز صمدانیه منع نموده و مینماید چه که در آن ایام حق بآنچه خود اراده فرموده ظاهر میشود نه باراده ناس چنانچه فرموده: ﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ البته اگر باوهام ناس در ازمنه خالیه و اعصار ماضیه ظاهر میشدند احدی آن نفوس مقدسه را انکار نمینمود مع آنکه کل در لیالی و ایام بذکر حق مشغول بودند و در معابد عبادت قائم مع ذلک از مطالع آیات ربانیه و مظاهر بینات رحمانیه بی نصیب بودند چنانچه در کتب مسطور است و آن جناب بر بعضی مطلعند مثلاً در ظهور مسیح جمیع علمای عصر مع آنکه منتظر ظهور بودند اعراض نمودند و حنان که اعلم علمای عصر بود و هم چنین قیافاً که افضی القضاة بود حکم بر کفر نمودند و فتوای قتل دادند و هم چنین در ظهور رسول روح ما سواه فداه علمای مکه و مدینه در

ORIGINAL

AUDIO

سنین اولیه بر اعراض و اعتراض قیام نمودند و نفوسی که ابداً اهل علم نبودند بایمان فائز شدند قدری تفکر فرمائید بلال حبشی که کلمه‌ئی از علم نخوانده بود بسماء ایمان و ایقان ارتقا نمود و عبدالله اُبی که از علما بود بنفاق برخاست راعی غم بنفحات آیات بمقرّ دوست پی برد و بمالک امم پیوست و صاحبان علوم و حکم ممنوع و محروم اینست که میفرماید: "حتّی یصیر أعلّامکم وأسفلکم أعلّامکم" و مضمون این فقره در اکثر کتب الهیّه و بیانات انبیا و اصفیا بوده براستی میگویم امر بشأنی عظیم است که پدر از پسر و پسر از پدر فرار مینماید در حضرت نوح و کنعان مشاهده کنید انشاء الله باید در این ایام روحانی از نسایم سبحانی و فیوضات ربیع رحمانی محروم نمانید باسم معلوم منقطعاً عن العلوم برخیزید و ندا فرمائید قسم بآفتاب افق امر در آن حین فرات علوم الهیّه را از قلب جاری مشاهده نمائید و انوار حکمت ربّانیّه را بی پرده بیابید اگر حلاوت بیان رحمن را بیابی از جان بگذری و در سبیل دوست انفاق نمائی این بسی واضح است که این عبد خیالی نداشته و ندارد چه که امرش از شئون ظاهره خارج است چنانچه در سجن اعظم غریب و مظلوم افتاده و از دست اعدا خلاصی نیافته و نخواهد یافت لذا آنچه میگوید لوجه الله بوده که شاید ناس از حجات نفس و هوی پاک شوند و بعرفان حقّ که اعلی المقام است فائز گردند لا یضرّنی إعراضهم ولا ینفعنی إقبالهم إنّما ندعوهم لوجه الله إنّّه لغنیّ عن العالمین

1. قرآن مجید، سوره بقره (2)، آیه 87

2. حَنّان، رئیس کهنه اورشلیم در زمانه عیسی علیه السلام

3. قیافا، کاهن اعظم یهودی در زمانه عیسی علیه السلام

4. بلال بن رباح معروف به بلال حبشی، مؤمنین اوائل در اسلام

5. عبدالله اُبی بن سلوم، من قادة الخرج فی یرب، عادى الدین الاسلامی

6. راجع إنجیل متّی، الاصحاح الثالث والعشرون، الآیة 11-12، "وأكبركم بكونكم خادماً لكم فمن يرفع نفسه يتضع ومن يضع نفسه يرتفع".

أيضاً راجع خطبة لأمير المؤمنين (عليه السلام)، "...والذي بعثه بالحق لتبليّن ببلبة وتغرلبن غزيلة ولتساطن سوطه القدر حتى يعود أسفلكم أعلّامكم وأسفلكم وليسبقن سابقون كانوا قصروا وليقتصرن سابقون كانوا سبقوا..."، كتاب الغيبة، محمد بن إبراهيم

النعماني، باب 12، الصفحة 209